

(สำเนา)

คุ่นมาก

ที่ ๘๗/๙๓/๒ ๑๔๗๔

กรมที่ดิน

ถนนพระพิพิช ๘๗๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๓๒

เรื่อง บัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติคามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ไว้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาข้อหารือของกรมป่าไม้ในบัญหา
เกี่ยวกับพื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติคามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีให้การที่ดินทราบ ตามหนังสือสานักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๙๙/๙๓/๙๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๐ รวม ๕ ประดิษฐ์
ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีพื้นที่ที่ขอนอนญาตเข้าทำประโยชน์อยู่ในที่ทำเลเลี้ยงสัตว์และที่ทำเล
เลี้ยงสัตว์นั้นอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ดังกล่าวจะมีสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่นั้น
เห็นว่า ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ หากปรากฏว่าได้มีการทำเหมือง
เขตป่าสงวนแห่งชาติโดยมีแนวเขตครอบคลุมเขตพื้นที่ใดแล้ว พื้นที่บริเวณนั้นย่อมเป็นป่าสงวน
แห่งชาติด้วย

ประเด็นที่สอง กรณีพื้นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ตามบัญหาในประเด็นที่หนึ่งนั้นมีคณะกรรมการรัฐมนตรี
ให้กันออกจากพื้นที่ป่าไม้ถาวรของชาติ เมื่อมีการตรากฎหมายกรงท่วงกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติ
โดยมีได้มีการกันพื้นที่ดังกล่าวออก จะทำให้พื้นที่ที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวเป็นป่าสงวนแห่งชาติ
หรือไม่ นั้น เห็นว่า ไม่ว่าจะมีคำสั่งคณะกรรมการรัฐมนตรีให้กันพื้นที่ที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ออกจากเขตป่าไม้ถาวร
หรือไม่ก็ตาม ถ้าได้มีการตรากฎหมายกรงท่วงกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติครอบคลุมเข้าพื้นที่ดังกล่าว
ไว้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติด้วยแล้ว โดยผลของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติฯ
พื้นที่นั้นย่อมมีสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติด้วย คำสั่งของคณะกรรมการรัฐมนตรีฐานะเป็นเพียงคำสั่งของ
ฝ่ายบริหาร ย่อมไม่อ่านนำไปอ้างเพื่อบลังบัญญัติของกฎหมายได้

ประเด็นที่สาม ใน การสงวนป่า มีพื้นที่บางแห่งกันออกจาก การกำหนดเป็นป่าสงวน
แห่งชาติซึ่งได้แสดงไว้ในแผนที่ท้ายกฎหมายกรงท่วงแล้ว พื้นที่นั้นยังมีสภาพเป็นป่าไม้ถาวร หรือไม่

อย่างไร นั้น เห็นว่า ป้าไม้ถาวรเป็นเพียงแนวเขตที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กำหนดขึ้นเป็น เนคป้าไม้ถาวรเพื่อสงวนและคุ้มครองต่อไป เมื่อพื้นที่ที่กันออกอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นเดิมอยู่ใน เนคป้าไม้ถาวรและยังมีได้มีมติของคณะรัฐมนตรีออกมายกเว้นหรือเบสิ่นแปลงเขตป้าไม้ถาวรที่เคย กำหนดไว้แล้ว พื้นที่นั้นก็ยังคงเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเนคป้าไม้ถาวรออยู่เช่นเดิม

ประเด็นที่สำคัญที่สุด กรณีพื้นที่ป้าไม้ถาวรที่ได้ตรากฎหมายกรุงกษัตริย์ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือตราพระราชบัญญัติกากำหนดให้เป็นเขตราชอาณาจักรชั้นที่สุดคือป่า หรือเขตอุทยานแห่งชาติแล้ว พื้นที่นั้นยังมีสภาพเป็นป้าไม้ถาวรออยู่หรือไม่ นั้น เห็นว่า ดังได้กล่าวมาแล้วว่าการที่คณะรัฐมนตรี มีมติกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นเขตป้าไม้ถาวรนั้นก็เพื่อต้องการสงวนและคุ้มครองไว้เป็นสมบัติของชาติโดย ถาวรสืบไป ดังนั้น แม้พื้นที่นั้นจะได้มีกฎหมายกำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนคอุทยานแห่งชาติ หรือเขตราชอาณาจักรชั้นที่สุดคือป่าแล้ว พื้นที่ในส่วนนั้นก็ยังคงอยู่ในเนคป้าไม้ถาวรตามมติของคณะรัฐมนตรี นั้นเอง

ประเด็นที่ห้า พื้นที่ป้าไม้ถาวรที่ได้มีการประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ หรือเขตราชอาณาจักรชั้นที่สุดคือป่าแล้ว ต่อมาก็ปรากฏว่าได้มีการตรากฎหมายกรุงกษัตริย์ก่อนสภาพป่าสงวน แห่งชาติ หรือมีพระราชบัญญัติกาเพิกถอนเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตราชอาณาจักรชั้นที่สุดคือป่านั้นไม่ว่า ทั้งหมดหรือบางส่วน พื้นที่ในส่วนที่ถูกเพิกถอนนั้นจะยังมีสภาพเป็นป้าไม้ถาวรอีก นั้น เห็นว่า แม้มีการถอนพื้นที่นั้นพ้นจากสภาพการเป็นป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ หรือเขตราชอาณาจักรชั้นที่ สุดคือป่าแต่โดยที่พื้นที่ดังกล่าววนั้นอยู่ในเนคป้าไม้ถาวรตามมติของคณะรัฐมนตรีและไม่ปรากฏว่าได้มี การแก้ไขหรือเบสิ่นแปลงเขตป้าไม้ถาวรให้เป็นอย่างอื่น พื้นที่นี้ก็จะยังคงเป็นพื้นที่อยู่ในเนคป้าไม้ถาวร จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ทวี ชูกรพย์
(นายทวี ชูกรพย์)
อธิบดีกรมที่ดิน

กองหนังสือสำนักฯ

โทร. ๒๒๓๙๗๗๗๐